





## ΛΕΩΝ ΤΡΟΤΣΚΥ 1879-1940

## ΤΡΟΤΣΚΙΣΜΟΣ--ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΣ

(Το άρθρο αυτό πρέπει να διαβαστεί από όλους τους εργάτες, διανοούμενους και γενικά από όλους τους προοδευτικούς ανθρώπους. Δεν πρέπει να μείνει εργάτης που να μη το διαβάσει.)

Του συντρόφου Γ. ΟΝΗΣΙΛΛΟΥ

### Η Συνεισφορά του Τρότσκυ στον αγώνα για το Σοσιαλισμό:

Η συνεισφορά του Λέοντα Τρότσκυ στον αγώνα για το Σοσιαλισμό είναι τόσο έκτετατη και πολυπλευρή, που να ξεπερνάει κάθε μέτρο αξίας και εκτίμησης. Η θεωρητική του συνεισφορά στην πολιτική σκέψη, η εμπραχτική συμμετοχή του στην ανάπτυξη του Ρωσικού εργατικού κινήματος και της Ρωσικής επανάστασης, ο ρόλος του στην Ύδρευση της Κομμουνιστικής Διεθνούς, και τέλος ο αγώνας του ενάντια στη Θεμισδική και Βοναπαρτιστική αντίδραση, και γενικά το έργο και η ζωή του Τρότσκυ, του δίδουν το δικαίωμα να στέκεται στο ίδιο επίπεδο με τους δασκάλους του Μάρξ και Έγκελς και με το μεγάλο σύγχρονο Λένιν.

Η πρώτη και μεγάλη συνεισφορά του Τρότσκυ ήταν στον τομέα της θεωρίας. Στα πρώτα χρόνια του τωρινού αιώνα ανέπτυξε την ιδέα της «διαρκούς επανάστασης». Η σπουδαία αυτή θεωρητική συνεισφορά που επεκράτησε σαν πολιτική θεωρία στον αγώνα για

(Συνέχεια από τη Α'. Σελίδα)

γιατί τότε οι αποστάσεις θα είναι άφροντες. Αν σκεφθεί κανείς ότι σε μια χώρα με κρατικοποιημένα όλα τα μέσα παραγωγής με αναγκαστικό καθορισμό των τιμών των αγροτικών προϊόντων από το ίδιο το κράτος που έχει το έμπορικό μονοπώλιο των πάντων, έχτουν ελαχίστων αγροτικών μικροπερισσευμάτων που διαφεύγουν τον κρατικό έλεγχο, αντιλαμβάνεται το μέγεθος της ληστείας που γίνεται σε βάρος του ρωσικού λαού.

Θα είμαστε συμφωνοί με ένα τέτοιο μέτρο στην αρχή της επανάστασης για να ακυρωθούν τα κεφαλαιοκρατικά χρήματα, όπως και έγινε τότε στη Ρωσία με τον εξανεισισμό του τσαρικού ρουμπλίου. Όταν όμως η χώρα μπαίνει στο δρόμο της σοσιαλιστικής οργάνωσης μια κρίση οικονομική, νομισματική κλπ. είναι κάτι απάρεστο. Η αλλοίως δείχνει ότι υπάρχει κάτι σάπιο και το σάπιο είναι ότι η χώρα με το σταλινισμό έπικεφαλής ξέσπασε από το δρόμο της σοσιαλιστικής οργάνωσης, μπήκε σε ένα δρόμο που δεν διαθέτει καθόλου από τον κεφαλαιοκρατικό τρόπο οργάνωσης και κατά συνέπεια δεν μπορεί να αποφορτίσει τις συνέπειες που προκύπτουν από αυτό.

Αυτή είναι με λίγα και απλά λόγια η σημερινή κατάσταση στη χώρα του σταλινικού σοσιαλισμού, που μπαίνει κατά τα λεγόμενα του Στάλιν στον κομμουνισμό, και αυτή είναι η «βελτίωση» που έγινε και μετά τη νομισματική «μεταρρύθμιση» — ληστεία.

το Σοσιαλισμό απ' την εποχή της πρώτης Ρωσικής επανάστασης του 1905 συνοψίστηκε απ' το συγγραφέα της με τα ακόλουθα λόγια:

«Αμεσο καθήκον της Ρωσικής επανάστασης είναι η άστική επανάσταση. Άλλα ή Ρωσική άστική τάξη ή είναι αντεπαναστατική. Γι' αυτό η νίκη της επανάστασης είναι δυνατή μονάχα σε νίκη του Προλεταριάτου.

Αλλά το νικηφόρο Προλεταριάτο δεν πρέπει να σταματήσει στο πρόγραμμα της άστικής δημοκρατίας, αλλά να προχωρήσει προς το πρόγραμμα του Σοσιαλισμού. Η Ρωσική επανάσταση είναι το πρώτο στάδιο της Παγκόσμιας Σοσιαλιστικής Επανάστασης.»

Αυτή είναι η θεωρία της διαρκούς επανάστασης που διτύπωσε ο Τρότσκυ το 1905 και από τότε υφίσταται την κριτική των Σταλινικών που την ονομάζουν «Τροτσκισμό». Κατ' ακρίβεια, αυτό είναι μονάχα ένα μέρος αυτής της θεωρίας. Το άλλο μέρος, που είναι ιδιαίτερα επίκαιρο τώρα, έχει ως εξής:

«Οι τωρινές παραγωγικές δυνάμεις έχουν προ πολλού ξεπεράσει τα εθνικά σύνορα. Μια σοσιαλιστική κοινωνία δεν είναι κατορθωτή μέσα στα στενά εθνικά σύνορα. Όσοιδήποτε σημαντικές κι' αν είναι οι οικονομικές επιτυχίες ενός απομονωμένου εργατικού κράτους. Το πρόγραμμα του «Σοσιαλισμού σε μια μόνη χώρα» είναι μια μικροαστική ούτοπια. Μονάχα μια Ευρωπαϊκή και έπειτα μια Παγκόσμια Ομοσπονδία Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών μπορεί να γίνει η πραγματική παλαιότερα για μια αρμονική Σοσιαλιστική κοινωνία.»

Υστερα απ' την έπιστροφή τους στη Ρωσία από την εξορία, μετά τη Φεβρουαριανή επανάσταση, ο Τρότσκυ και ο Λένιν εργάστηκαν αρμοδιότητα μαζί μέχρι το θάνατο του Λένιν. Ολόκληρος ο Παγκόσμιος Τύπος και όλοι οι πολιτικοί συγγραφείς της εποχής εκείνης σπανίως ανέφεραν τους μεγάλους αρχηγούς της επανάστασης χωριστά. Τους ανέφεραν με το όνομα «Οι αρχηγοί της Επανάστασης». Πριν της απόδοσης του Στάλιν στην εξουσία απολύτως κανένας δεν διανοήθηκε ποτέ να αρνηθεί το ρόλο του Τρότσκυ σε συνάρτηση με το Λένιν στη Ρωσική επανάσταση. Έναν ο Τρότσκυ διαφωνούσε με το Λένιν, ή οι ιδέες του Τρότσκυ ήταν λαθεμένες και επικίνδυνες, όπως διατείνονται οι ψευδοδολογοί Σταλινικοί, τότε εύκολο θάταν για τον πανίσχυρο Λένιν να πείσει τον Τρότσκυ απ' το άφτι και να τον απομακρύνει απ' την Κυβέρνηση των Σοβιέτ. Μήτε ο Μάρξ μήτε ο Έγκελς, οι μεγάλοι αυτοί δασκάλοι του Κομμουνισμού διανοήθηκαν ή φαντάστησαν ποτέ την δυνατότητα της έγκαθίδρυσης σοσιαλιστικής κοινωνίας μέσα στα στενά εθνικά όρια, ενός κράτους.

Τέτοια ανόητη ιδέα ποτέ δεν πέρασε από το νου τους. Στο περίφημο Κομμουνιστικό μανιφέστο ο Μάρξ και Έγκελς οργατώντας μια παγκόσμια σοσιαλιστική κοινωνία, γι' αυτό και απευθύνουν την περίφημη έκκληση «Εργάτες όλου του κόσμου ενωθείτε». Όταν έγραφαν τα λόγια αυτά δεν έννοοσαν βέβαια, τους εργάτες ενός μονάχα έθνους, αλλά όλους τους εργάτες του κόσμου ανεξάρτητα από φυλή ή εθνότητα.

Όπως είπαμε και πιο πάνω ενόσω ζούσε ο Λένιν κανένας δεν τόλμησε ούτε και να διανοηθεί καν, να ρίξει την αντιμαρξιστική ανόητη και ούτοπιστική θεωρία του «Σοσιαλισμού σε μια μόνη χώρα!!!!» Μονάχα μετά το θάνατο του Λένιν ο Στάλιν διαφωνώντας με τον Τρότσκυ και γενικά με όλους τους παλιούς Μπολσεβίκους ηγέτες της επανάστασης, και αφού τους απομάκρυνε απ' την εξουσία, και μερικούς έδολοφόνησε και άλλους εξόρισε, έφριξε την αντιμαρξιστική ιδέα της έγκαθίδρυσης του Σοσιαλισμού σε μια μόνη χώρα, θεωρία που έγινε η αιτία σειράς λαθών και ήττων του Παγκόσμιου Προλεταριάτου, και παρολίγο της καταστροφής κι' αυτού του Σοβιετικού κράτους.

Εναντία στη θεωρία του Στάλιν ο Τρότσκυ ανέταξε τη θεωρία της «διαρκούς επανάστασης» δηλαδή διαρκή και αδιάλαχτη επαναστατική πάλη του Παγκόσμιου Προλεταριάτου ενάντια στον Καπιταλισμό. Ίσαμε την τελική επικράτηση του Προλεταριάτου. Σύμφωνα με τη θεωρία αυτή μια διεθνής οργάνωση θα υπερασπιζόταν διαρκώς την επαναστατική φλόγα σε όλες τις χώρες και θα υποβοηθούσε τα επαναστατικά κινήματα με όλα τα δυνατά μέσα.

Ο Στάλιν ακολουθώντας το λανθασμένο δρόμο του βρέθηκε πρώτα από όλα στην ανάγκη να συνάψει δάνεια απ' τα Ίμπεριαλίστικα κράτη για να βάλει σε εφαρμογή τα έξοφρενικά σχέδιά του για την έγκαθίδρυση «Σοσιαλισμού σε μια μόνη χώρα». Για να συνάψει αυτά τα δάνεια υποχρεώθηκε από τα Ίμπεριαλίστικα κράτη να διακόψει κάθε δεσμό και κάθε βοήθεια προς τα διάφορα Κομμουνιστικά κόμματα και να τα εγκαταλείψει στη τύχη τους. Η έγκατάλειψη των Κομμουνιστικών κομμάτων από μέρος της Σταλινικής γραφειοκρατικής κλίμακας, έδωσε την ευκαιρία στο διεθνικά οργανωμένο μονοπώλιο και χρηματιστικό καπιταλισμό να χτυπήσει το ένα κατόπιν το άλλο όλα τα επικίνδυνα γι' αυτόν επαναστατικά κινήματα, κάτω από τα αδιόλητα και απάθη βλέμματα των Σταλινικών γραφειοκρατών που στο διάστημα αυτό δεν έκαναν τίποτε άλλο πλά να παζαρεύουν με τα καπιταλιστικά κράτη για τη σύναψη δανείων, έμπορι-

κών συμφώνων, διπλωματικών σχέσεων, κτλ, πράγματα που τους ήταν πια απαραίτητα για την επέκταση των διαφόρων σχεδίων.

Πριν να σφετεριστεί την αρχή ο Στάλιν, ο Τρότσκυ κατείχε διαδοχικά τα ακόλουθα αξιώματα: Έπιτροπος των Εξωτερικών, Έπιτροπος του πολέμου, (Ιδρυτής και Αρχιστράτηγος του Κόκκινου Στρατού) και Έπιτροπος της συγκοινωνίας. Υπό την τελευταία αυτή ιδιότητα ο Τρότσκυ έκανε την πρώτη απόπειρα να εισαγάγει ένα μακροχρόνιο σχέδιο Σοβιετικής οικονομίας με το «Διάταγμα αριθμ. 1042», που ήταν το πρώτο από μια σειρά μέτρων που πέτυχαν να αποκαταστήσουν σε ένα μεγάλο βαθμό την τάξη σε ένα χαώδικο σύστημα συγκοινωνίας.

Ο καλύτερος ρόλος του Τρότσκυ ήταν χωρίς άλλο η δημιουργία του Κόκκινου Στρατού και η ήγηση του στα χρόνια του έμφυλου πολέμου. Ο Λένιν έπαινεσε πολύ τις επιτυχίες του Τρότσκυ, λέγοντας στον Μάρξ Γκόρκυ: «Δείξε μου άλλον άνθρωπο που θα μπορούσε σε ένα χρόνο να οργάνώσει ένα πρότυπο στρατού και να κερδίσει την έχτιμηση των στρατιωτικών ειδικών».

Παρόλα τα βάρη της διοίκησης που έπεφταν στους ώμους του Τρότσκυ στα πρώτα χρόνια της Σοβιετικής Κυβέρνησης αυτή έπαιξε ένα πρωτεύοντα ρόλο στη πολιτική δράση του Μπολσεβίκου κόμματος και της Κομμουνιστικής Διεθνούς, ως γεγονός αυτός συνέταξε τις σπουδαιότερες εκθέσεις και άλλα σοβαρά έγγραφα που υποβλήθηκαν από τα τέσσερα πρώτα συνέδρια της Κομμουνιστικής Διεθνούς.

(Συνεχίζεται)

## Ο ΝΕΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ

Τιμαριθμικά μεροκάματα, κι' όχι και πλι δουλικά συμβόλαια.

Οι μεταλλούργοι—ή ραχοκοκαλιά της εργατικής τάξης, όπως διακηρύττουμε και σ' άλλη μας στήλη—κατέβηκε και πάλι σύσσωμη, Τούρκοι και Έλληνες, σε νέο μαχητικό αγώνα, για την ίδια της την ύπαρξη, από τη περασμένη Τρίτη. Κάπου 2.000 μεταλλούργοι, κινητοποιούνται και πάλι—έως και προπολεμικά άκμα—έναντι σε αχόρταγο κεφάλαιο που, έντος μάλιστα και ξένο, δεν έννοεί να δώσει μπουκιά παραπάνω από το λευκούλλειο γροπότη που κάνει άπάνω στη ράχη του προλεταριάτου.

Το προλεταριάτο των μεταλλίων—έως κι' ολόκληρο πδ άλλο τμήμα του—υφίσταται κι' αυτή τη φορά, όπως πάντα, κι' απομέσα και από τα ίδια του τα σπλάχνα, κι' απέξω επιθέσεις, που αγωνίζονται ύπουλα κι' απεικονισμένα να ύποσάψουν τα θεμέλιά του. Είλν' αποφασισμένοι, όμως, οι αλλοτρίων μινίων—ώρα, σκληραγωγημένοι από τα παθήματα και τα μαθήματα τους χτεςνομάβρου παρελθόντος, να ΠΕΡΙΦΡΟΥΡΗΣΟΥΝ και με τη θυσία της ζωής τους ακόμα την πορεία του αγώνα τους. Ίσαμε το νικηφόρο τέρμα του.

Σ' αυτή την πορεία και

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡ. ΣΤΡΑΤΟΥ

## ΟΙ ΝΕΟΙ ΒΛΑΣΤΟΙ

Του σκλάβου ή όργη έχει ξεχειλίσει τις πολιτείες και τα χωριά, κι' απ' ώρα σ' ώρα θ' άντηχήσει παιάνας για μās λεφτεργιά!

Του νέου άντάρτη το μαχαίρι, ή όρμη του νέου αγωνιστή λυγούν του βαρβάρου το χέρι, του σφαχτή—εμπρός—και του ληστή!

Είμαστε νέοι άντιφασίστες, θεμελιωτές της νέας γενιάς, εκδικητές μās και χτίστες της λεφτεργιάς και της δουλειάς!

Η νέα γενιά περνάει, προστάζει γεμάτη αγάπη, φως, πνοή. Σκλάβοι του Αίμου, σάς φωνάζει κοντά της για μια νέα ζωή!

Κοντά της μόνο αγάπη, Ειρήνη χαρά, τραγούδι, φως, ζωή. Η νέα γενιά περνάει, προστάζει κι' άνθίζουνε νέοι βλαστοί!

## ΑΚΟΜΑ ΕΝΑΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΣΙΩΦΕΡΗΔΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ!

Ούτε ένας άπεργοσπάστης Σιωφέρης!

Όπως και σε τόσες άλλες περιπτώσεις, παρουσιάστηκε και πάλι και νέο δείγμα «πολιτισμού» και «ιστορίας» από μέρους των «άνωτέρων» προς τους εργάτες των: Ο αξιωματικός της 471 κουμπανίας της Αθαλάσσης, απέλυσε δυο σιωφέρηδες χωρίς καμία δικαιολογία. Και οι δύο γει ον εργαζόμενοι, δεν σταυρώσανε τα χέρια τους μπροστά στο «μοιραίο» των συντρόφων τους, με κατεβήκανε κι, αυτοί σε άπεργία σ' ένδειξη αλληλεγγύης, άψφώνοντας τις έκφοβιστικές φοβέρες και τους πράχτορες και σπιδόνους του αξιωματικού, που τους είπε όρθάκοφτά πως αν δεν γυρίσουν άμέσως στη δουλειά τους θα τους άντικαταστήσει χω-

ρίς διαταγμό. Κι' όμως είναι τόσων άπλές και λογικές οι στοιχίδεις άπαντήσεις τους! [1] Να προσληφθούν πίσω οι δυο διαγμένοι σύντροφοι τους. (2) Να σταματήσει το προσωπικό ταπεινωτικό συμβόλαιο. (3) Να άναγνωριστεί το ύποβληθέν υπό της συντεχνίας συμβόλαιο.

Αυτό το μικρό παράδειγμα και μόνο, που στάθηκαν δηλ. 125 όδηγοί δίπλα σε δυο συντρόφους τους που διώχτηκαν με το έτσι θέλω των άφεντικών, είναι γερό μάθημα για τους άνοργάνωτους συνάδελφους, που τους διαλαλεί πως μονάχα ή συντεχνία τους μπορεί να υπερασπίσει τη δουλειά τους, το ψωμί των παιδιών τους.

Συνάδελφοι! ή μόνη μας διέξοδος είναι ή ΟΡΓΑΝΩΣΗ μας ή μόνη μας έλπίδα να τσακίσουμε την τρομοκρατία είναι ή εργαζόμενη δύναμη ή δική μας.

Πρέπει όλοι οι εργάτες μεταφορών (χαμηλές, σιωφέρηδες, γραφιάδες, κλπ.) να γραφτούμε όσο το δυνατό πιο σύντομα στη παλαιά συντεχνία μας, που μπορεί να μετατραπεί σε Συντεχνία Έργατων Μεταφορών.

Η προλεταριακή πείρα δυο αιώνων έχει άποδείξει και σ' αυτόν τον τομέα πως μόνο μαχητική συντεχνία μπορεί ν' άντιπαραταχτεί ενάντια στην τρομοκρατία της εργοδοσίας και την άγρια εκμετάλλευση της άστικής τάξης.

Λευκοσία, 14.1.48.

Κ. ΚΟΥΛΛΑΠΗΣ

Παλαιουσυντεχνιακός Σιωφέρ.

Σημ. της Σύνταξης:

Έπεμβάσει το προσ. Έπιτροπου της εργοσίας και διόφορων ήμετέρων τερματίζεται ή άπεργία των σιωφέρηδων. Αί στρατιωτικοί Άρχαι «Θά έξετάσουν τα παρόπανα των σιωφέρηδων». Η δέ έπιτροπή παραιτήται. της αξιόσεως «περι επαναπροσλήψεως των δυο παυθέντων όδηγών».

Λευκοσία 16.1. 48.

## ΓΙΑ ΤΟΝ "ΕΡΓΑΤΗ"

Προηγούμενες £ 5-7-0, από ομάδα Λάρνακας £ 2-0-0, Α. Ταχτακαλίας — Λευκοσία £ 0-5-0, Γ. Δαλίτης Λάρνακα £ 0-6-0, από ομάδα Λευκωσίας £ 2-8-0, Όλκιδόν £ 10-6-0.

Υπεύθυνος: Γ. Χαιμαρίδης  
Τύποις: Χρ. Γεωργίου, Ληδός.